

Ændret forslag til Rådets direktiv om ret til familiesammenføring ⁽¹⁾

(2002/C 203 E/23)

KOM(2002) 225 endelig udg. — 1999/0258(CNS)

(Forelagt af Kommissionen den 2. maj 2002)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 63,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet,

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg,

under henvisning til udtalelse fra Regionsudvalget, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Med henblik på gradvis at indføre et område med frihed, sikkerhed og retfærdighed skal der ifølge traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab vedtages foranstaltninger, der skal sikre fri bevægelighed for personer og i forbindelse hermed ledsageforanstaltninger vedrørende kontrol ved de ydre grænser, asyl og indvandring, og foranstaltninger vedrørende asyl, indvandring og beskyttelse af tredjelandsstatsborgeres rettigheder.
- (2) Ifølge traktatens artikel 63, nr. 3, vedtager Rådet foranstaltninger vedrørende indvandringspolitikken. I litra a), fastsættes det, at Rådet bl.a. skal træffe foranstaltninger vedrørende betingelser for indrejse og ophold og standarder for procedurer for medlemsstaternes udstedelse af langtidsvisa og opholdstilladelser, bl.a. med henblik på familiesammenføring.
- (3) Foranstaltningerne vedrørende familiesammenføring skal vedtages i overensstemmelse med forpligtelsen til at beskytte familien og respektere familielivet, som er stadfæstet i en lang række folkeretlige instrumenter. I dette direktiv overholdes de grundlæggende rettigheder og de principper, som bl.a. Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder anerkender som fællesskabsrettens almindelige principper.
- (4) Det Europæiske Råd erkendte på sit særlige møde i Tammerfors den 15. og 16. oktober 1999, at der er behov for indbyrdes tilnærmelse af de nationale lovgivninger om betingelserne for tredjelandsstatsborgeres indrejse og ophold på grundlag af en fælles vurdering af

den økonomiske og demografiske udvikling i EU samt af situationen i hjemlandene. Det Europæiske Råd anmodede med henblik herpå Rådet om at træffe hurtige afgørelser på grundlag af forslag fra Kommissionen. Disse afgørelser bør tage hensyn ikke blot til hver enkelt medlemsstats modtagelseskapacitet, men også til deres historiske og kulturelle forbindelser med hjemlandene.

- (5) Med henblik på at vurdere befolkningsbevægelserne og forberede vedtagelsen af Rådets foranstaltninger er det vigtigt, at Kommissionen kan råde over statistiske oplysninger og informationer vedrørende den lovlige indvandring af tredjelandsstatsborgere i hver medlemsstat, særlig hvad angår antallet af udstedte tilladelser og deres art og varighed. Til det formål skal medlemsstaterne regelmæssigt og hurtigt stille de nødvendige oplysninger og informationer til rådighed for Kommissionen.
- (6) Det Europæiske Råd fastslog på sit særlige møde i Tammerfors den 15. og 16. oktober 1999, at Den Europæiske Union skal sikre en retfærdig behandling af tredjelandsstatsborgere, som opholder sig lovligt på medlemsstaternes område, og at en mere effektiv integrationspolitik bør sigte mod at indrømme dem rettigheder og pligter, der kan sidestilles med dem, der gælder for unionsborgere.
- (7) Det Europæiske Råd i Laeken den 14. og 15. december 2001 bekræftede på ny sin forpligtelse over for de politiske retningslinjer og de mål, der blev fastlagt i Tammerfors, og noterede sig, at der, selv om der er konstateret visse fremskridt, er brug for nye impulser og rettesnore for at indhente forskellene. Det bekræftede, at en egentlig fælles indvandringspolitik forudsætter, at der etableres fælles standarder med hensyn til familiesammenføring, og opfordrede Kommissionen til at forelægge et nyt ændret forslag på dette område.
- (8) Familiesammenføring er et nødvendigt middel til at muliggøre familielivet. Det bidrager til at skabe en sociokulturel stabilitet, der letter tredjelandsstatsborgernes integration i medlemsstaterne, hvilket desuden gør det muligt at styrke den økonomiske og sociale samhørighed, som er et af Fællesskabets grundlæggende mål, jf. traktatens artikel 2 og artikel 3, stk. 1, litra k).
- (9) For at sikre beskyttelsen af familien samt opretholdelsen eller skabelsen af familielivet bør de materielle betingelser for udøvelsen af retten til familiesammenføring fastsættes efter fælles kriterier.

⁽¹⁾ EFT C 62 E af 27.2.2001, s. 99.

- (10) Situationen for flygtninge kræver særlig opmærksomhed på grund af de årsager, som har tvunget dem til at flygte fra deres land, og som forhindrer dem i at have et familieliv i hjemlandet. Der bør derfor indføres gunstigere betingelser for udøvelsen af deres ret til familiesammenføring.
- (11) Familiesammenføring omfatter medlemmerne af kernefamilien, dvs. ægtefællen og mindreårige børn. Det er op til medlemsstaterne at afgøre, om de ønsker at udvide denne kreds og tillade familiesammenføring af slægtninge i opstigende linje, myndige børn og ugifte partnere.
- (12) Der bør indføres procedureregler for behandlingen af ansøgninger om familiesammenføring samt for familiemedlemmers indrejse og ophold. Disse procedurer skal være effektive og skal kunne forvaltes inden for rammerne af de nationale myndigheders normale arbejdsbyrde, og de skal være gennemsigtige og retfærdige for at sikre de pågældende et passende retssikkerhedsniveau.
- (13) Familiemedlemmernes integration skal fremmes. Med henblik herpå skal de, når de har haft ophold i medlemsstaten i en vis periode, have en selvstændig status, som er uafhængig af referencepersonens status. De skal have adgang til undervisning, beskæftigelse og erhvervsuddannelse på lige fod med referencepersonen.
- (14) Der skal træffes passende foranstaltninger, som står i rimeligt forhold til overtrædelsen og har afskrækkende virkning, for at forebygge og straffe omgåelse af reglerne og procedurene for familiesammenføring.
- (15) I overensstemmelse med nærheds- og proportionalitetsprincippet, jf. traktatens artikel 5, kan målene for den påtænkte handling, nemlig indførelsen af en ret til familiesammenføring for tredjelandstatsborgere, der udøves efter fælles regler, ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne og kan derfor på grund af handlingens omfang eller virkninger bedre gennemføres på fællesskabsplan. Dette direktiv omfatter kun, hvad der er strengt nødvendigt for at nå disse mål og er ikke mere vidtgående, end hvad der kræves hertil —

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

KAPITEL I

Almindelige bestemmelser

Artikel 1

Formålet med dette direktiv er at fastsætte betingelserne for udøvelsen af retten til familiesammenføring for tredjelandstatsborgere, der har lovligt ophold på medlemsstaternes område.

Artikel 2

I dette direktiv forstås ved:

- a) »tredjelandstatsborger«: enhver person, der ikke er unionsborger som omhandlet i traktatens artikel 17, stk. 1, herunder statsløse personer
- b) »flygtning«: enhver tredjelandstatsborger eller statsløs person, der har opnået flygtningestatus som omhandlet i konventionen om flygtninges retsstilling af 28. juli 1951, ændret ved New York-protokollen af 31. januar 1967
- c) »referenceperson«: en tredjelandstatsborger, der har lovligt ophold i en medlemsstat, og som ansøger om familiesammenføring med medlemmer af sin familie
- d) »familiesammenføring«: indrejse og ophold i en medlemsstat for familiemedlemmer til en tredjelandstatsborger, der har lovligt ophold i den pågældende medlemsstat, med henblik på at bevare familieenheden, hvad enten den familiemæssige tilknytning blev skabt før eller efter referencepersonens indrejse
- e) »opholdstilladelse«: enhver tilladelse, som er udstedt af en medlemsstat, og som giver opholdsret på dens område. Denne definition omfatter ikke en midlertidig tilladelse til ophold på en medlemsstats område med henblik på behandling af en asylansøgning eller en ansøgning om opholdstilladelse.

Artikel 3

1. Dette direktiv finder anvendelse, hvis referencepersonen er en tredjelandstatsborger, der har lovligt ophold i en medlemsstat, og som er i besiddelse af en opholdstilladelse med en gyldighedsperiode på mindst et år, der er udstedt af den pågældende medlemsstat, og som har en velbegrunnet udsigt til at opnå varig opholdsret, hvis den pågældendes familiemedlemmer er tredjelandstatsborgere, uanset deres retsstilling.
2. Dette direktiv finder ikke anvendelse, hvis referencepersonen er en tredjelandstatsborger:

- a) der ansøger om anerkendelse af flygtningestatus, og hvis ansøgning der endnu ikke er truffet endelig afgørelse om
- b) der har tilladelse til at opholde sig i en medlemsstat på grundlag af midlertidig beskyttelse, eller som ansøger om tilladelse til at opholde sig i landet på dette grundlag og afventer en afgørelse om sin stilling

c) der har tilladelse til at opholde sig i en medlemsstat på grundlag af subsidiære former for beskyttelse i overensstemmelse med internationale forpligtelser, nationale lovgivninger eller medlemsstaternes praksis, eller som ansøger om tilladelse til at opholde sig i landet på dette grundlag og afventer en afgørelse om sin stilling.

3. Dette direktiv finder ikke anvendelse på familiemedlemmer til unionsborgere.

4. Dette direktiv berører ikke gunstigere bestemmelser i

a) bilaterale og multilaterale aftaler mellem Fællesskabet eller Fællesskabet og dets medlemsstater på den ene side og tredjelende på den anden side

b) den europæiske socialpagt af 18. oktober 1961, den reviderede europæiske socialpagt af 3. maj 1987 og den europæiske konvention om vandrende arbejdstageres juridiske stilling af 24. november 1977.

5. Dette direktiv berører ikke medlemsstaternes mulighed for at indføre eller bibeholde gunstigere vilkår for de personer, der er omfattet af direktivet.

6. Artikel 4, stk. 1, 2 og 3, artikel 7, stk. 1, litra c), andet led, og artikel 8 i dette direktiv må ikke medføre, at der indføres mindre gunstige vilkår end dem, som fandtes i de enkelte medlemsstater på datoen for vedtagelsen af direktivet.

KAPITEL II

Familiemedlemmer

Artikel 4

1. Hvis betingelserne i kapitel IV er opfyldt, tillader medlemsstaterne i henhold til dette direktiv indrejse og ophold for følgende familiemedlemmer:

a) referencepersonens ægtefælle

b) mindreårige børn af referencepersonen og dennes ægtefælle, herunder børn, der er adopteret i overensstemmelse med en afgørelse truffet af den kompetente myndighed i den pågældende medlemsstat eller en afgørelse, der automatisk kan fuldbyrdes i henhold til medlemsstatens internationale forpligtelser, eller som skal anerkendes i overensstemmelse med internationale forpligtelser;

c) mindreårige børn, herunder adoptivbørn, af referencepersonen eller dennes ægtefælle, hvis en af disse har forældremyndigheden og har forsørgerpligt over for børnene. Medlemsstaterne kan tillade familiesammenføring af børn, som der er fælles forældremyndighed over, på betingelse af, at den anden forældremyndighedsindehaver har givet sit samtykke.

De mindreårige børn, der er omhandlet i litra b) og c), skal være under den myndighedsalder, der gælder i den pågældende medlemsstat, og må ikke være gift.

Når et barn er over 12 år, kan medlemsstaten som en undtagelse herfra, inden den tillader barnets indrejse og ophold i henhold til dette direktiv, undersøge, om barnet opfylder et kriterium om integration, hvis dens lovgivning på datoen for vedtagelsen af dette direktiv foreskriver en sådan undersøgelse.

2. Medlemsstaterne kan, hvis kravene i kapitel IV er opfyldt, ved lov eller administrative bestemmelser tillade indrejse og ophold i henhold til dette direktiv for følgende familiemedlemmer:

a) førstegradsslægtninge i lige linje til referencepersonen eller dennes ægtefælle, når slægtningene forsørges af disse og ikke har den nødvendige familiemæssige støtte i hjemlandet;

b) myndige ugifte børn af referencepersonen eller dennes ægtefælle, når de af helbredsgrunde objektivt set ikke er i stand til at forsørge sig selv.

3. Medlemsstaterne kan, hvis kravene i kapitel IV er opfyldt, ved lov eller administrative bestemmelser tillade indrejse og ophold i henhold til dette direktiv for en ugift partner, der er tredjelandstatsborger og har et behørigt dokumenteret varigt forhold til referencepersonen, eller for en tredjelandstatsborger, som er knyttet til referencepersonen gennem et registreret partnerskab i overensstemmelse med artikel 5, stk. 2, samt mindreårige ugifte børn, herunder adoptivbørn, af disse personer.

4. I tilfælde af polygame ægteskaber giver en medlemsstat, hvis referencepersonen allerede har en ægtefælle, der lever sammen med vedkommende på den pågældende medlemsstats område, ikke en anden ægtefælle eller dennes børn tilladelse til indrejse og ophold, uden at dette i øvrigt berører bestemmelserne i konventionen om barnets rettigheder fra 1989.

5. Medlemsstaterne kan kræve, at referencepersonen og dennes ægtefælle skal være over en bestemt alder, der dog ikke kan overstige myndighedsalderen, før ægtefællen kan sammenføres med vedkommende.

KAPITEL III

Indgivelse og behandling af ansøgningen

Artikel 5

1. Medlemsstaterne afgør, om det er referencepersonen eller et eller flere familiemedlemmer, der med henblik på at udøve retten til familiesammenføring skal indgive en ansøgning om tilladelse til indrejse og ophold til de kompetente myndigheder i den pågældende medlemsstat.

2. Ansøgningen ledsages af det eller de pågældende familiemedlemmers rejsedokumenter og dokumentation, der beviser den familiemæssige tilknytning og godtgør, at betingelserne i artikel 4 og 6 og, hvis det er relevant, artikel 7 og 8 er opfyldt.

Med henblik på at godtgøre, at den familiemæssig tilknytning eksisterer, kan medlemsstaterne afholde samtaler med referencepersonen eller dennes familiemedlemmer samt gennemføre andre undersøgelser, som skønnes at være nødvendige.

Ved behandlingen af en ansøgning vedrørende referencepersonens ugifte partner tager medlemsstaterne hensyn til faktorer som et fælles barn, tidligere fælles bopæl, registrering af partnerskabet eller enhver anden form for pålidelige beviser med henblik på at fastslå, at der er tale om et varigt forhold.

3. Ansøgningen indgives, mens familiemedlemmerne befinder sig uden for den medlemsstat, på hvis område referencepersonen har ophold.

Som en undtagelse herfra kan en medlemsstat på visse betingelser imødekomme en ansøgning, der indgives, mens familiemedlemmerne befinder sig på dens område.

4. Medlemsstatens kompetente myndigheder giver referencepersonen/det eller de pågældende familiemedlemmer skriftlig meddelelse om den afgørelse, der er truffet, hurtigst muligt og under alle omstændigheder senest ni måneder efter ansøgningsdatoen.

Den tidsfrist, der er omhandlet i første led, kan forlænges i særlige tilfælde, hvis behandlingen af en ansøgning er kompliceret, men den kan under ingen omstændigheder overstige 12 måneder.

Afslag på ansøgningen begrundes. Konsekvenserne af, at der ikke foreligger en afgørelse ved udløbet af den frist, der er omhandlet i første led, skal fastsættes i den pågældende medlemsstats nationale lovgivning.

5. Ved behandlingen af ansøgningen tager medlemsstaterne behørigt hensyn til mindreamige børns tarv i overensstemmelse med konventionen om barnets rettigheder fra 1989.

KAPITEL IV

Krav med henblik på udøvelse af retten til familiesammenføring

Artikel 6

1. Medlemsstaterne kan give afslag på en ansøgning om tilladelse til indrejse og ophold for et familiemedlem, hvis det er begrundet i hensynet til den offentlige orden, den indre sikkerhed eller folkesundheden.

2. Medlemsstaterne kan inddrage eller afslå at forny et familiemedlems opholdstilladelse, hvis det er begrundet i hensynet til den offentlige orden eller den indre sikkerhed.

3. Påberåbelsen af hensynet til den offentlige orden eller den indre sikkerhed må udelukkende være baseret på det pågældende familiemedlems personlige adfærd.

4. At der opstår sygdom eller invaliditet, efter at opholdstilladelsen er udstedt, er ikke i sig selv begrundelse nok til, at den kompetente myndighed i den pågældende medlemsstat kan afslå at forny opholdstilladelsen eller kan udsende vedkommende fra medlemsstatens område.

Artikel 7

1. Ved indgivelsen af ansøgning om familiesammenføring kan medlemsstaten anmode referencepersonen eller det eller de pågældende familiemedlemmer om at godtgøre, at referencepersonen råder over:

- a) en bolig, der betragtes som normal standard for en familie af tilsvarende størrelse i samme område, og som opfylder de generelle sikkerheds- og sundhedsstandarder i den pågældende medlemsstat
- b) en sygeforsikring, der omfatter alle risici i den pågældende medlemsstat, for referencepersonen selv og medlemmerne af dennes familie
- c) faste indtægter, der mindst svarer til det indtægtsniveau, under hvilket der kan ydes social bistand i den pågældende medlemsstat. Kan denne bestemmelse ikke anvendes, skal indtægterne mindst svare til den mindste sociale pension, som den pågældende medlemsstat udbetaler. Opfyldelsen af kriteriet om faste indtægter vurderes på grundlag af indtægternes art og regelmæssighed.

Medlemsstaten kan kræve, at referencepersonen opfylder kravene i dette stykke ved den første fornyelse af familiemedlemmernes opholdstilladelse.

Hvis referencepersonen ikke opfylder disse krav, tager medlemsstaterne hensyn til familiemedlemmernes bidrag til husstandens indtægter.

2. Medlemsstaterne må kun fastsætte de krav med hensyn til bolig, sygeforsikring og indtægter, der er omhandlet i stk. 1, med henblik på at sikre sig, at referencepersonen vil være i stand til at forsørge medlemmerne af den sammenførte familie uden at have brug for offentlige midler. Disse bestemmelser må ikke medføre forskelsbehandling mellem medlemsstatens egne statsborgere og tredjelandsstatsborgere.

Artikel 8

Medlemsstaterne kan kræve, at referencepersonen har haft ophold på deres område i en periode, der ikke må overstige to år, inden familiesammenføring kan finde sted.

Hvis den lovgivning om familiesammenføring, der er gældende i en medlemsstat på datoen for vedtagelsen af direktivet, tager hensyn til medlemsstatens modtagelseskapacitet, kan medlemsstaten uanset stk. 1 indføre en karenperiode på højst tre år mellem indgivelsen af ansøgningen om familiesammenføring og meddelelsen af opholdstilladelse til familiemedlemmerne.

KAPITEL V

Familiesammenføring af flygtninge

Artikel 9

1. Bestemmelserne i dette kapitel finder anvendelse på familiesammenføring af flygtninge.

2. Medlemsstaterne kan begrænse anvendelsen af de specifikke bestemmelser i dette kapitel til de flygtninge, hvis familiemæssige tilknytning allerede eksisterede inden anerkendelsen af deres status.

Artikel 10

1. Med hensyn til definitionen af familiemedlemmer finder bestemmelserne i artikel 4 anvendelse med undtagelse af stk. 1, litra c), tredje led, som ikke finder anvendelse på børn af flygtninge.

2. Medlemsstaterne kan tillade familiesammenføring af andre familiemedlemmer, som ikke er omhandlet i artikel 4, hvis de forsørges af flygtningen.

3. Hvis flygtningen er en uledsaget mindreårig, skal medlemsstaterne:

- a) tillade indrejse og ophold for førstegradsslægtninge i lige opstigende linje med henblik på familiesammenføring uden at kræve betingelserne i artikel 4, stk. 2, litra a), opfyldt
- b) tillade indrejse og ophold for flygtningens værge eller ethvert andet medlem af familien med henblik på familiesammenføring, hvis flygtningen ikke har nogen slægtninge i lige opstigende linje, eller hvis sådanne slægtninge ikke kan opspores.

Artikel 11

1. Bestemmelserne i artikel 6 finder anvendelse på indgivelsen og behandlingen af ansøgningen, jf. dog stk. 2.

2. Når en flygtning ikke kan fremlægge dokumentation for den familiemæssige tilknytning, tager medlemsstaterne hensyn til andre beviser på eksistensen af en sådan tilknytning. Et afslag på en ansøgning kan ikke udelukkende baseres på manglende dokumentation.

Artikel 12

1. Uanset artikel 7 kan medlemsstaterne for så vidt angår ansøgninger vedrørende de familiemedlemmer, der er nævnt i artikel 4, stk. 1, ikke kræve, at flygtningen/det eller de pågæl-

dende familiemedlemmer fremlægger bevis for, at flygtningen opfylder kravene med hensyn til bolig, sygeforsikring og faste indtægter.

2. Uanset artikel 8 kan medlemsstaterne ikke kræve, at flygtningen har opholdt sig på deres område i en bestemt periode, inden familiesammenføring kan finde sted.

KAPITEL VI

Familiemedlemmernes indrejse og ophold

Artikel 13

1. Når ansøgningen om tilladelse til indrejse med henblik på familiesammenføring er godkendt, tillader den berørte medlemsstat det eller de pågældende familiemedlemmers indrejse. Medlemsstaterne letter i den forbindelse udstedelsen af de nødvendige visa til de pågældende personer.

2. Den berørte medlemsstat udsteder en opholdstilladelse til familiemedlemmerne, som kan fornyes og har samme varighed som referencepersonens opholdstilladelse.

Hvis referencepersonen har status som fastboende udlænding, udsteder medlemsstaterne en opholdstilladelse med en begrænset varighed på mindst et år, som kan fornyes, til familiemedlemmerne, indtil de opfylder betingelserne i direktiv .../EF, således at de selv kan få status som fastboende udlænding.

Artikel 14

1. Referencepersonens familiemedlemmer har på lige fod med referencepersonen ret til:

- a) adgang til uddannelse
- b) adgang til lønnet beskæftigelse eller selvstændig erhvervsvirksomhed
- c) adgang til erhvervsvejledning, grundlæggende erhvervsuddannelse, videre- og efteruddannelse samt omskoling.

2. Medlemsstaterne kan begrænse adgangen til lønnet beskæftigelse eller selvstændig erhvervsvirksomhed for slægtninge i opstigende linje og myndige børn som omhandlet i artikel 4, stk. 2.

Artikel 15

1. Senest efter fem års ophold har ægtefællen eller den ugifte partner og børn, der er blevet myndige, hvis den familiemæssige tilknytning stadig består, ret til en selvstændig opholdstilladelse, som er uafhængig af referencepersonens opholdstilladelse.

2. Medlemsstaterne kan meddele myndige børn og slægtninge som omhandlet i artikel 4, stk. 2, selvstændig opholdstilladelse.

3. Hvis ægtefællen dør, hvis der indtræder skilsmisse eller separation, eller hvis slægtninge i opstigende linje eller efterkommere i lige linje dør, kan der udstedes en selvstændig opholdstilladelse til personer, der er indrejst med henblik på familiesammenføring. Medlemsstaterne fastsætter bestemmelser, der sikrer, at der meddeles selvstændig opholdstilladelse, hvis der opstår særligt vanskelige situationer.

KAPITEL VII

Sanktioner og retsmidler

Artikel 16

1. Medlemsstaterne kan give afslag på en ansøgning om tilladelse til indrejse og ophold med henblik på familiesammenføring eller, hvor dette er relevant, inddrage eller afslå at forny et familiemedlems opholdstilladelse i følgende tilfælde:

- a) når de betingelser, der er fastsat i dette direktiv, ikke er opfyldt eller ikke længere er opfyldt
- b) når referencepersonen og det eller de pågældende familiemedlemmer ikke har eller ikke længere har et faktisk ægteskabeligt samliv eller familieliv
- c) når det konstateres, at referencepersonen eller den ugifte partner er gift med eller har et varigt forhold til en anden person.

2. Medlemsstaterne kan ligeledes give afslag på en ansøgning om tilladelse til indrejse og ophold med henblik på familiesammenføring eller inddrage eller afslå at forny familiemedlemmernes opholdstilladelse, hvis det konstateres:

- a) at der er givet ukorrekte eller misvisende oplysninger, at der er anvendt falske eller forfalskede dokumenter, at der er begået svig, eller at der er anvendt andre ulovlige midler
- b) at ægteskabet, det registrerede partnerskab eller adoptionen udelukkende havde til formål at gøre det muligt for vedkommende at indrejse eller opholde sig i en medlemsstat.

3. Medlemsstaterne kan inddrage eller nægte at forny et familiemedlems opholdstilladelse, når referencepersonens ophold ophører, og familiemedlemmet endnu ikke har selvstændig opholdsret i henhold til artikel 15.

4. Medlemsstaterne kan foretage punktuelt kontrol, når der foreligger begrundet mistanke om svig eller proformaægteskab, -partnerskab eller -adoption. Der kan også foretages punktuelt kontrol i forbindelse med fornyelse af familiemedlemmernes opholdstilladelse.

Artikel 17

Hvis der gives afslag på opholdstilladelse, eller opholdstilladelsen inddrages eller ikke fornyes, og hvis der træffes afgørelse om udsendelse af referencepersonen eller medlemmerne af dennes familie, tager medlemsstaterne behørigt hensyn til arten og holdbarheden af vedkommendes familiemæssige tilknytning og til, hvor længe vedkommende har opholdt sig i medlemsstaten, samt til, om der er familiemæssig, kulturel eller social tilknytning til hjemlandet.

Artikel 18

Medlemsstaterne sikrer, at referencepersonen og/eller medlemmerne af dennes familie de facto og de jure har adgang til domstolsprøvelse, hvis der gives afslag på ansøgningen om familiesammenføring, hvis opholdstilladelsen enten inddrages eller ikke fornyes, eller hvis der træffes afgørelse om udsendelse.

De berørte medlemsstater fastlægger proceduren for, hvordan den i stk. 1 omhandlede adgang til domstolsprøvelse udøves.

KAPITEL VIII

Afsluttende bestemmelser

Artikel 19

Med jævne mellemrum og senest to år efter udløbet af den frist, der er fastsat i artikel 20, aflægger Kommissionen rapport til Europa-Parlamentet og Rådet om anvendelsen af dette direktiv i medlemsstaterne og foreslår eventuelle nødvendige ændringer. Disse forslag til ændringer skal først og fremmest vedrøre bestemmelserne i artikel 3, 4, 7, 8 og 13.

Artikel 20

Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv senest den (31. december 2003). De underretter straks Kommissionen herom.

Disse love og bestemmelser skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for henvisningen fastsættes af medlemsstaterne.

Artikel 21

Dette direktiv træder i kraft på dagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Artikel 22

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.